

телна душа въ човѣка. Когато тя дойде, ти може ли да я възприемешъ? Тоя Божественъ съзнателенъ Духъ? И „Духъ“ и „душа“ се употрѣбаватъ двояко. Слѣдователно, когато Божествениятъ Духъ дойде въ васъ, всичкитѣ ваши постѣпки, всичкитѣ ваши дѣйствия, цѣлувки, трѣбва да бждатъ отмѣрени; отъ цѣлото ви сърце трѣбва да диша една Божествена благодать, тя да лѣха отъ васъ. Нѣма да бързашъ да цѣлувашъ. Нѣма да казвашъ: „Чакай да те цѣлуна“: то е най-лесното. То е като: „Чакай да подпиша полицата.“ Ама тази полица трѣбва да се плаща. Най-първо ще видишъ, въ касата си имашъ ли пари. „Днесъ съ пари, утрѣ на вѣра,“ тъй ли казватъ? Не, въ васъ, щомъ се пробуди истинскиятъ животъ, на вѣра нѣма вече. На вѣра — то е смисълътъ. Сега ще бжде: речено — свършено, то е живота на съзнателния животъ вжтрѣ въ насъ. И ако всинца ние почнемъ да работимъ съ тѣзи мисли... ама ще кажете: „Аа, труденъ е животътъ.“ Не, той е най-лесниятъ животъ, но вие трѣбваше добрѣ да разберете въведението на яденето, на пѣнието и на молитвата. И тогава ще ви стане ясенъ този стихъ: „Защото Богъ толкозъ възлюби свѣта, че даде Сина своего единороднаго, за да не погине всѣки, който вѣрва въ него, но да има животъ вѣченъ.“ Възлюби Богъ свѣта — въ Него се събуди тая Божествена Любовь и, като се събуди, той даде всичко, каквото е ималъ, а това е единствениятъ синъ, когото пожертвува за всички тия души, които сж били долѣ, за да могатъ да добиятъ този животъ, който е въ Него. И тогава, като се върнемъ въ небето, този Господъ на Любовьта, този Синъ Божи, той ще ни даде една цѣлувка, и, когато ние влѣземъ въ този животъ, ангелитѣ ще запѣятъ, защото ще бждемъ готови да разбираме. И въ тази пѣсень ще научимъ смисъла на живота. Пѣнието въ небето, това е наука, която човѣкъ трѣбва да прѣживѣе. Не само, както мислятъ нѣкои, съ китаритѣ си ще свирятъ, туй подразбира цѣлокупния животъ на мждростта. Животъ, свързанъ съ Божествената мж-